

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobců: a) **LONDA, spol. s r.o.**, sídlem Praha 1, Křemencova 4, zast. JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem, sídlem Praha 1, U Prašné brány 3, b) **EVROPA 2, spol. s r.o.**, sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, c) **FREKVENCE 1, a.s.**, sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, žalobci ad b) a c) zast. JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, zast. JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem Rašínova 522, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.6.2012, sp. zn./Ident.: 2011/1112/zab/JUK, č.j. zab/2430/2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 26.6.2012, sp. zn./Ident.: 2011/1112/zab/JUK, č.j. zab/2430/2012, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení ve výši 8.760,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Jindry, advokáta.
- III. Žalovaná je povinna společně a nerozdílně zaplatit žalobcům b), c) náhradu nákladů řízení ve výši 13. 320,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Ladislava Břeského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná (dále též „Rada“) podle ust. § 21 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.(dále jen „zákon o vysílání“) rozhodla ve věci žádosti provozovatele JUKE BOX, spol. s r.o. o změnu skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu RADIO ČAS-FM, programový okruh Radio Čas Rock (licence Ru/81/98), spočívající ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání, a to přidělením kmitočtu Valašské Meziříčí

Štěpánov 87,9 MHz/100W. Podle výroku rozhodnutí „*Rada vyhodnotila soubor technických parametrů Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9 MHz/100W (vysíláním zásobeno 32 858 obyvatel) na základě ústního odborného vyjádření znalce, jako nedostatečně bonitní na to, aby mohl být předmětem licenčního řízení. Vzhledem k tomu stejně, jako vzhledem ke skutečnosti, že požadovanou změnu lze vyhodnotit jako změnu v intencích původně udělené licence a po provedení vyhodnocení základních kritérií podle § 17 odst. 1, Rada **uděluje** provozovateli JUKE BOX, spol.s.r.o....., souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu RADIO ČAS-FM programový okruh Radio Čas Rock (licence Ru/81/98), spočívající ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání, s přidělením kmitočtu Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9 MHz/100W, souřadnice WGS 84:17 59 13 / 49 27 38.*

Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je mapa územního rozsahu, ve kterém je zaručena hranice minimální úrovně chráněné intenzity elektromagnetického pole VKV vysílače Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9 MHz/100W.“

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že je společnost JUKE BOX provozovatelem rozhlasového vysílání programu RADI ČAS-FM programový okruh Radio Čas Rock (licence Ru/81/98). technickými prostředky vysílání jsou kmitočty:

Blansko 97,7 MHz/200 W, Brno 95,5MHz/200 W, Bruntál 95,9 MHz/100W, Frenštát pod Radhoštěm 105,9 MHz/1kW, Frýdek- Místek 102,4 MHz/ 150 W, Hranice 97,9 MHz/ 100W, Hustopeče u Brna 91,7 MHz/ 150 W, Jeseník 91,7 MHz/ 100W, Kroměříž 96,4 MHz/ 150 W, Luhačovice 93,8 MHz/ 150W, Mohelnice 103,1 MHz/ 200W, Moravský Krumlov 97,7 MHz/ 100W, Olomouc 101, 3 MHz/ 150 W, Opava 89,7 MHz/ 150 W, Opava 90,6 MHz/ 250 W, Oslavany 94,6 MHz/ 150 W, Ostrava 92,8 MHz/ 5kW, Rosice 92,2 MHz/ 0,15 kW, Šumperk 95,8 MHz/ 150 W, Třinec 98,3 MHz/ 1kW, Třinec - Godula 89,5 MHz/ 1 kW, Uherské Hradiště 102,7 MHz/ 150 W, Uherský Brod 92,1 MHz/ 200W, Valašské Klobouky 91,1 MHz/ 150 W, Valašské Meziříčí 96,3 MHz/ 100W, Velké Meziříčí 92,2 MHz/ 100W, Vsetín 96,1 MHz/ 100W, Vyškov 95,8 MHz/ 150 W, Zlín 103,7 MHz/ 300W, Znojmo 100,6 MHz/ 150 W, Zábřeh silo 88,6 MHz/0,05kW.

Rada dále v odůvodnění uvedla, že vzhledem k tomu, že uvedený kmitočet byl zkoordinován Českým telekomunikačním úřadem (na rozdíl od dalšího požadovaného Hranice 94,5 MHz/100W, který nepřidělila) kdy ČTÚ ustanovil počet obyvatel ČR pokrytých signálem rozhlasového vysílání vypočtený podle vyhl.č. 22/2011Sb. na 32 858 obyvatel (výpočet byl proveden 29.5. 2012 dle databáze počtu obyvatel z roku 2001), aplikovala aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to rozsudek 1As 37/2012-45 ze dne 21.3.2012, podle něhož „jako bonitní lze vyhodnotit takový soubor technických parametrů (kmitočet), který by umožňoval provozovat rozhlasové vysílání beze ztráty zcela novému provozovateli rozhlasového vysílání“, a adoptovala tento nový postup pro vyhodnocení bonity kmitočtu. K posouzení bonity je povinna tak v řízení zjistit potřebné skutečnosti a provést důkazy a to zejména ve vztahu k předpokládaným příjmům provozovatele vysílání (především k příjmu z odvysílaných obchodních sdělení) a k předpokládaným nákladům provozovatele vysílání spojeným s provozováním vysílání na předmětném kmitočtu s tím, že posouzení této otázky v jednotlivých případech je pak třeba zohledňovat specifika okolností každého jednotlivého kmitočtu a konkrétního řízení a odpovídajícím způsobem se s nimi vypořádat.

Na základě výše uvedeného posoudila Rada bonitu souboru technických parametrů uvedeného kmitočtu na základě ústního vyjádření odborného znalce znaleckého ústavu RSM Tacoma, a.s., s nímž se seznámila na zasedání konaném 26. června 2012.

Odůvodnění rozhodnutí dále uvádí: „Na základě znalci dostupných údajů zejména rozsahu předpokládaného pokrytí obyvatel ze souboru technických parametrů stanoveného Českým telekomunikačním úřadem podle vyhl.č. 22/2011 o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského rozhlasového vysílání šířeného ve vybraných kmitočtových pásmech na 32 858 obyvatel, a předpokládaných nákladech a výnosech spojených s provozováním vysílání z daného kmitočtu dle modelu („Bonitní model“), který byl zkonstruován pro účely znaleckého posudku 39-11/2012 a aktualizován o další poznatky a skutečnosti spojené s územím, které má být vysíláním požadovaného souboru technických parametrů pokryto, znalec vyslovil svůj odborný názor, že požadovaný soubor technických parametrů není bonitní na principu ekonomické rovnováhy výnosů a nákladů souvisejících s provozem daného Souboru technických parametrů. Aplikovaný bonitní model výpočtu se opírá o následující předpoklady a výpočty:

Posouzení bonity Souboru technických parametrů je provedeno na základě vyhodnocení ekonomických parametrů provozu rozhlasového vysílání tj. zda subjekt dosud nedisponující licencí pro provoz rozhlasového vysílání je schopen při případném získání licence k využití Souboru technických parametrů umožňujících rozhlasové vysílání na výše vymezeném souboru hradit výdaje (náklady) související se zajištěním vysílání.

Na základě provedených analýz, kde hlavními částmi byl odhad dosažitelné poslechovosti potencionálního provozovatele Souboru technických parametrů, aplikace Bonitního modelu, analýza náběhové křivky a nakonec i analýza makroekonomické situace regionu Valašské Meziříčí Štěpánov znalec dospěl k názoru, že soubor technických parametrů Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9MHz/100W umožňující maximální pokrytí 32 858 obyvatel v dané lokalitě stanoveného Českým telekomunikačním úřadem podle vyhlášky č. 22/2011, o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského rozhlasového vysílání šířeného ve vybraných kmitočtových pásmech z pohledu subjektu dosud nedisponujícího licencí pro provoz rozhlasového vysílání **není bonitní.**“

V podané žalobě žalobci, jako držitelé licence k celoplošnému zemskému rozhlasovému vysílání tvrdí, že sice nebyli účastníky správního řízení o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání pro Rádio Čas (tj. původní licence č.j. Ru/81/98), avšak aktivní žalobní legitimaci dovozují z toho, že na svých právech byli zkráceni tím, že se správního řízení nemohli účastnit, neboť žalovaná učinila žalobou napadené rozhodnutí podle § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání, jehož účastníkem je pouze žadatel, ačkoli pro žalobou napadené řízení a rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady, neboť uvedený kmitočet mohl být způsobilý (dostatečně bonitní) pro samostatné licenční řízení.

Žalobci předně odkazují na vývoj licenčních podmínek Rádía Čas-FM provozovatele JUKE BOX, spol. s r.o., kdy:

Rozhodnutím č.j. Ru/81/98 ze dne 25.3.1998 udělila žalovaná společnosti JUKE BOX, spol. s r.o. licenci k provozování zemského rozhlasového vysílání na kmitočtech Třinec 98,3 MHz/1 kW a Ostrava - centrum 92,8 MHz/ 5kW s názvem programu RÁDIO ČAS-FM. Základní programovou specifikaci představoval hudební formát „oldies-country rock se stručným zpravodajstvím“.

Rozhodnutím č. j. Rz/221/00/2536 ze dne 29.8.2000 žalovaná schválila změnu licenčních podmínek spočívající ve změně vysílacího schématu.

Rozhodnutím č.j. Rz/133/01/156 ze dne 22.5.2001 žalovaná schválila změnu licenčních podmínek spočívající ve změně programové skladby pro vysílání na jednom z přidělených kmitočtů.

Rozhodnutím č. j. Rz/267/01 ze dne 9.10.2001 žalovaná přidělila společnosti JUKE BOX mimo licenční řízení kmitočty Frenštát pod Radhoštěm 105,9 MHz/ 200 W a schválila změnu licenčních podmínek spočívající v zařazení lokálního vysílání na nově přiděleném kmitočtu.

Rozhodnutím sp. zn. 2009/410/cun/JUK, č.j. cun/2904/09 ze dne 7.4.2007 žalovaná udělila souhlas se změnou licenčních podmínek vysílacího okruhu Rádio Čas Jižní Morava na dříve přidělených kmitočtech Blansko 97,7 MHz/0,2 kW, Brno 95,5 MHz/0,2 kW, Hustopeče u Brna 91,7 MHz/ 0,15 kW, Vyškov 95,8 MHz/ 0,15 kW a Znojmo 100,6 MHz/ 0,15 kW, spočívající ve zvýraznění hudebních složek country a folk.

Rozhodnutím sp. zn. 2009/940/cun/JBO, č.j. cun/6758/09, ze dne 2.9.2009 žalovaná udělila souhlas se změnou licenčních podmínek vysílání z kmitočtu Třinec Godula 89,5 Mhz spočívající ve zvýraznění hudebních složek country a folk.

Poukazují na to, že žádné rozhodnutí Rady, jímž by udělila souhlas se zřízením programových okruhů nebylo zveřejněno.

Rozhodnutím sp.zn. Ident.: 2011/392/STR/JUK, č. j. STR/1924/2011, ze dne 31.5.2011, žalovaná dále udělila společnosti JUKE BOX spol. s r.o. tzv. transformační licenci pro program RÁDIA ČAS-FM pro vysílání na kmitočtech Blansko 97,7 MHz/200 W, Brno 95,5MHz/200 W, Bruntál 95,9 MHz/100W, Frenštát pod Radhoštěm 105,9 MHz/1kW, Frýdek- Místek 102,4 MHz/ 150 W, Hranice 97,9 MHz/ 100W, Hustopeče u Brna 91,7 MHz/ 150 W, Jeseník 91,7 MHz/ 100W, Kroměříž 96,4 MHz/ 150 W, Luhačovice 93,8 MHz/ 150W, Mohelnice 103,1 MHz/ 200W, Moravský Krumlov 97,7 MHz/ 100W, Olomouc 101, 3 MHz/ 150 W, Opava 89,7 MHz/ 150 W, Opava 90,6 MHz/ 250 W, Oslavany 94,6 MHz/ 150 W, Ostrava 92,8 MHz/ 5kW, Rosice 92,2 MHz/ 0,15 kW, Šumperk 95,8 MHz/ 150 W, Třinec 98,3 MHz/ 1kW, Třinec - Godula 89,5 MHz/ 1 kW, Uherské Hradiště 102,7 MHz/ 150 W, Uherský Brod 92,1 MHz/ 200W, Valašské Klobouky 91,1 MHz/ 150 W, Valašské Meziříčí 96,3 MHz/ 100W, Velké Meziříčí 92,2 MHz/ 100W, Vsetín 96,1 MHz/ 100W, Vyškov 95,8 MHz/ 150 W, Zlín 103,7 MHz/ 300W a Znojmo 100,6 MHz/ 150 W.

Rozhodnutím sp.zn. /Ident.:2011/737/zab/JUK, č.j. zab/961/2012 žalovaná udělila souhlas se změnou skutečností, uvedených v žádosti o licenci, spočívající v přidělení kmitočtu Nový Jičín silo 91,6MHz/100W pro programový okruh Rádio Čas Rock. Žalobci poukazují na to, že toto rozhodnutí napadly žalobou (řízení v době podání žaloby bylo vedeno u zdejšího soudu pod sp.zn. 7A 24/2012).

Žalobci poukazují na to, že napadené rozhodnutí obsahuje výčet technických prostředků, na nichž vysílá program Rádio Čas a v porovnání s rozhodnutím o udělení tzv. transformační licence ve výčtu figuruje další kmitočty- Zábřeh silo 88,6 MHz/0,05kW, který byl pravděpodobně přidělen Radou rovněž mimo licenční řízení/a to k datu 28.2.2012/; toto rozhodnutí také nebylo zveřejněno.

Z výčtu uvedených kmitočtů Rada 29 z nich přidělila pravděpodobně mimo licenční řízení, navíc valná většina z nich se nachází mimo hranice územního rozsahu, vymezeného původní licenci.

Nezákonnost rozhodnutí žalobci spatřují obecně (bod V) v porušení ust. § 20 odst. 4, resp. 21 odst. 3 zákona o vysílání, neboť Rada vyslovila souhlas se změnou základní programové specifikace a změnou územního rozsahu nad rámec původní licence, současně došlo k porušení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen správní řád“).

Konkrétně (bod VI) namítají, že došlo k popření původního projektu, neboť ze znění původního rozhodnutí o udělení licence je zřejmé, že žalovaná udělila licenci k vysílání na dvou technických prostředcích, k tomu odkazují na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7A 61/2009, podle něhož nelze obejít žádosti o změnu licence požadavky licenčního řízení.

Nepřípustnou změnu původní licence dovozují žalobci z formulace rozhodnutí žalované „k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu RÁDIO ČAS-FM, programový okruh Čas Rock...“, kdy původní licenční podmínky žádné vymezení programových okruhů neobsahují. Program RÁDIO ČAS-FM má podle licenčních podmínek vysílat s výjimkou některých lokálních připojení zcela identický obsah. O tzv. odpojení se jednat nemůže, protože vysílací okruh znamená vysílání obsahově jiného programu (§ 31 odst. 5 zákona o vysílání). Základní programovou specifikaci měnit nelze postupem podle ust. § 21 odst. 3 zákona o vysílání, musí být zachován charakter programu (k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7As 50/2009). Původní licence vysílání samostatného programového okruhu nepředpokládala. Program RADIA ČAS-FM již vysílá v lokalitě Valašské Meziříčí (kmitočet 96,3MHz/100W), nebyl proto důvod k přidělení předmětného kmitočtu právě uvedenému programu. Žalovaná se vůbec nezabývá tím, zda má přidělený kmitočet sloužit pro zkvalitnění pokrytí stávajícího území, nevyplývá to ani z přílohy k dopisu ČTÚ z 30.5.2012, a proto nelze ani zjistit, nakolik pokrytí kmitočtem 96,3 a 87,9 případně sousední kmitočty překrývá a doplňuje či naopak nakolik pokrývá zcela nové území. O zkvalitnění příjmu by se jednalo pouze v případě, že by žalovaná přidělila uvedený kmitočet pro vysílání identického, nikoli odlišného programu (měl se však vysílat odlišný).

Změna licenčních podmínek by měla být spíše výjimečnou záležitostí. Z přehledu změn licenčních podmínek RADIA ČAS shora uvedeného plyne, že se týkaly jak podstatného zvětšení územního rozsahu vysílání, tak zásadní změny programové specifikace, kterou zákon explicitně zakazuje. Původní licence zahrnovala jen dva technické prostředky, následnými rozhodnutími Rady bez licenčního řízení provozovatel vysílání obdržel dalších 29 prostředků, většinou vysokého výkonu (řádově stovky watů) a tím pádem i dosahu. Žalobci proto poukazují na odst. 58 rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2012-53, podle něhož vedle bonity kmitočtů bylo vhodné zohlednit i četnost žádostí o změnu licenčních podmínek a velký počet „dokrývacích“ kmitočtů. Rada byla povinna hodnotit, zda žadatel usiluje o přidělení „dokrývacích“ kmitočtů nebo o přidělení kmitočtů nad rámec dosavadních podmínek licence, pro něž by bylo nutno vypsát nové licenční řízení.

Žalobci (bod VII) namítají dále, že postup žalované je v rozporu se zásadami hospodaření se vzácnými statky, jimiž jsou kmitočty pro rozhlasové vysílání plynoucí ze zákona o vysílání (k tomu odkazují na již uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7 As 50/2009), kdy žalovaná přidělí uchazeči, jehož vysílání je na území pokrytém přiděleným kmitočtem již zachytitelné dokonce z více frekvencí a přidělením nového „nadbytečného“ kmitočtu tak vytváří nikoli účelné pokrytí, ale neúčelné překrývání na úkor jiných potencionálních provozovatelů a v konečném důsledku i na úkor rozmanitosti rozhlasového vysílání zachytitelného na daném území (§17 odst.1 písm. c) zákona o vysílání).

Žalobci považují za nesprávný závěr žalované o nedostatečné bonitě předmětného souboru technických parametrů, aby mohl být předmětem licenčního řízení (bod VIII). Signálem tohoto technického prostředku má být pokryto středně velké okresní město –

32.828 trvale usazených obyvatel. Rada vypisovala licenční řízení na jiné soubory technických parametrů s tímto ukazatelem nižším.

Žalovaná, podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2012-50, je povinna zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a měla zkoumat všechny významné okolnosti. Počet trvale usazených obyvatel představuje sice důležitý parametr pro takový závěr, avšak nikoli jediný. Závěr žalované o nedostatečné bonitě kmitočtu je z části nepřezkoumatelný, neboť je založen převážně na počtu trvale usazených obyvatel v dosahu technického prostředku.

Žalobci také nesdílejí závěr, že kmitočet pokrývající středně velké okresní město je nedostatečně bonitní, když žalovaná v minulosti vypisovala licenční řízení na jiné soubory technických parametrů, u nichž bylo pokrytí trvale usazenými obyvateli nižší, žalovaná tak postupovala v rozporu se zásadou předvídatelnosti správních rozhodnutí dle § 2 odst. 4 s.ř.

Z úřední činnosti žalované by jí mělo být známo, že o tento kmitočet by se v licenčním řízení mohli ucházet i jiní stávající provozovatelé a mohl být pro ně dostatečně atraktivní a bonitní, byli však ze soutěže postupem podle § 20 odst. 4, resp. § 21 odst. 3 zákona o vysílání vyloučeni.

Žalovaná se v odůvodnění rozhodnutí odvolává na ústní vyjádření znaleckého ústavu RSM Tacoma, a.s., a odkazuje v této souvislosti na znalecký posudek 39-11/2012, který není součástí správního spisu. Tímto způsobem nemohla být bonita kmitočtu platně posouzena. Žalobci především zpochybňují akreditaci uvedeného znaleckého ústavu v oboru rozhlasového a televizního vysílání, uvedená společnost má oprávnění pro oceňování nemovitého, movitého a finančního majetku a další činnosti související s obchodními podíly ve společnostech, které spadají pod obor ekonomika, zatímco rozhlas patří pod obor kultury. Žalobci proto napadají způsob posouzení bonity, stanovisko znalce se bez výjimky předkládá ve formě znaleckého posudku a nikoli pouhého ústního vyjádření, jde o vadu předcházejícího řízení, pro niž je třeba rozhodnutí zrušit. Žalovaná by nadto jako specializovaný orgán měla disponovat odbornými znalostmi, potřebnými pro kvalifikované správní uvážení. Postup kdy se alibisticky pokouší zaštitit znaleckým posudkem, či odborným vyjádřením, je popřením účelu zákona o vysílání a účelu za nímž byla tímto zákonem zřízena k rozdělování vzácných statků.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě především zpochybňuje aktivní legitimaci žalobců k podání žaloby, neboť žalobci tvrdí zkrácení ve svých právech ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., avšak toto relevantně nekonkretizují ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Žalobci sami uvádějí, že nebyli účastníky předchozího správního řízení a to ani dřívějšího licenčního řízení, v němž provozovateli vysílání byla udělena licence, nejsou proto aktivně legitimováni k podání žaloby ve smyslu právního názoru vyjádřeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7As 50/2009 -76, podle něhož jsou aktivně legitimováni k podání žaloby proti rozhodnutí o změně licenčních podmínek podle § 21 zákona o vysílání „účastníci licenčního řízení, čítaje v to i neúspěšné uchazeče licenci“. Protože jim nepřislušelo ani postavení účastníka řízení ani podle zákona o vysílání a tedy ani ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2003 č.j. 7A 56/2002-54, podle něhož je žalobu oprávněn podat i ten, s nímž, správní orgán nejednal jako s účastníkem, ačkoliv podle zákona účastníkem v daném správním řízení byl. Aktivní procesní legitimace ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., alespoň podle dikce tohoto ustanovení (dle uvedeného rozsudku NSS) sama o

sobě není podmíněna tím, že by žalobce, aby žalobu mohl podat, musel být nutně účastníkem správního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, které žalobou napadá, ale podmínkou aktivní procesní legitimace je pouze tvrzení žalobce, že byl přímo nebo nepřímo zkrácen. Žalobci nebyli účastníky původního licenčního řízení, proto nemohli být ani účastníky řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno, nelze proto v žádném případě dovozovat aktivní legitimaci k žalobě z toho, že by snad mohli být na svých právech zkráceni v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Ani přímé dotčení v jejich právech nelze dovodit, neboť jejich právní sféra nemohla být napadeným rozhodnutím vůbec dotčena, ani se nějak negativně neprojevit. Žalobci jsou provozovateli vysílání na základě jim udělených licencí, jichž se napadené rozhodnutí netýká. Společnosti JUKE BOX byl přidělen určitý konkrétní kmitočet, který si sama tato společnost vyhledala (a pro to investovala prostředky) a nemohlo tím dojít k zásahu do právní sféry žalobců, neboť jejich licencí, rozsahu jejich oprávnění, se rozhodnutí nedotklo. Žalobci ani netvrdí, že by kdykoliv v minulosti relevantním způsobem projevíli zájem o kmitočet, jenž byl předmětem napadeného rozhodnutí. Žalovaná je tak přesvědčena, že nelze přijmout závěr, že by byly napadeným rozhodnutím přímo na svých právech dotčeny, neboť takový závěr by vedl k neodůvodněnému velmi extenzivnímu výkladu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a každé rozhodnutí žalované by tak mohl v licenčním řízení napadat kterýkoliv provozovatel vysílání bez ohledu na to, zda učinil úkon směřující k účasti v příslušném řízení z formálního hlediska. S tím souvisí skutečnost, že není jasně dána lhůta pro podání žaloby ze strany takovýchto žalobců a nemůže tak žaloba obsahovat ani všechny náležitosti ve smyslu § 71 odst. 1 s.ř.s. Nelze přijmout argumentaci, že se navazujících správních řízení ani nemohli zúčastnit, neboť pro tato řízení ani rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady. Žalovaná proto vzhledem k uvedenému závěru navrhuje, aby soud žalobu odmítl.

Z procesní opatrnosti se vyjadřuje k argumentaci uvedené v žalobě a uvádí:

Tvrzení, že napadeným rozhodnutím se zásadně měnila základní programová specifikace, což zákon neumožňuje, odmítá s odkazem na ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o vysílání, podle něhož se základní programovou specifikací rozumí vymezení převažujících žánrů v celku programové skladby. V rozhodnutí o udělení licence z roku 1998 je základní programová specifikace vymezena „Oldies country rock“ hudební formát se stručným zpravodajstvím. Napadeným rozhodnutím byl vysloven souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci spočívajících ve změně souboru technických parametrů a územního rozsahu vysílání s přidělením označeného kmitočtu. V rozhodnutí se nehovoří o jakékoliv změně ve vztahu k obsahu vysílání, ani obecně o jakékoliv změně licenčních podmínek, a už vůbec ne o změně základní programové specifikace.

K tomu odkazuje na rozhodnutí ze dne 2.9. 2009 sp.zn. 2009/940/cun/JBO, jímž udělila provozovateli JUKE BOX souhlas se změnou licence spočívající ve změně licenčních podmínek vysílání z kmitočtu Třinec Godula 89,5 MHz (vysílací okruh Rádio Čas – Rock), a to v jejich doplnění konkrétním zpřesněním a lepším vymezením hudebního formátu zvýrazněním podílu hudebních složek rock, folkrock a spřízněné žánry. Ani tímto rozhodnutím, však nedošlo ke změně základní programové specifikace, ale pouze ke konkretizaci a zpřesnění licenčních podmínek, když žánr „rock“ byl součástí již původní základní programové specifikace. Formulace výroku tak pouze navazuje na uvedené rozhodnutí, týká se, však pouze změny v souboru technických parametrů; odkaz na ust. § 31 odst. 5 zákona o vysílání tak není ve věci relevantní.

K bodu VI. žaloby pokud jde o územní rozsah vysílání žalovaná poukazuje na to, že je uplatňována v tomto bodě argumentace, která nesměřuje vůči napadenému rozhodnutí, ale vůči dřívějším rozhodnutím žalované, které nejsou předmětem tohoto řízení, a proto ji nelze považovat za relevantní ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Žalovaná nesouhlasí s

odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu s tím, že napadeným rozhodnutím by se územní rozsah vysílání výrazně zvětšil, neboť z hlediska přezkumu soudu lze argumentaci žalobců vztahovat pouze k napadenému rozhodnutí nikoliv k dřívějším. Proto pouze poukazuje na dikci ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání, z níž vyplývá, že zjevně se počítá s možností určitého rozšíření pokrytého území, když výslovně hovoří o změně územního rozsahu vysílání.

Je přesvědčena, že řízení o změně územního rozsahu vysílání není v řízení o „dokrývacím“ kmitočtu, znění ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání nelze vykládat tak, že neumožňuje rozšíření pokrytého území. Dokrývání v pravém slova smyslu tj. dokrytí území stanoveného v licenci má samostatnou zvláštní úpravu v jiném zákoně a to v ust. § 17 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 17 odst. 7 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích a probíhá před Českým telekomunikačním úřadem a s jinými lhůtami. Upravil-li zákonodárce postup pro samotné dokrývání jiným právním předpisem, je podle názoru žalované namístě vykládat ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání tak, že v určité míře a za předpokladu, že nedochází k obcházení licenčního řízení, umožňuje přidělením nebonitního kmitočtu rozšířit rozsah území pokrytého vysíláním žadatele.

K odkazu žalobců na rozsudek Nejvyššího správního soudu v čl. VI. (v němž je vyjádřen názor, že na základě žádosti o změnu licence nelze obejít požadavky licenčního řízení) žalovaná uvádí, že tento názor respektuje, v posuzované věci však v žádném případě nelze dospět k závěru, že by došlo k obcházení licenčního řízení, neboť na základě dokazování bylo shledáno, že předmětný kmitočet není dostatečně bonitní a nebyl by tedy způsobitelným předmětem licenčního řízení.

Ani zákon ani judikatura dosud neodpovídají na otázku, jak postupovat v případě, kdy je k dispozici nebonitní kmitočet, o jehož přidělení požádal konkrétní žadatel cestou žádosti o změnu licence, přičemž v případě jeho přidělení by došlo k určitému rozšíření území pokrytého vysíláním žadatele. Žalovaná je přesvědčena, že takové nikoliv nepřiměřené rozšíření pokrytého území je v řízení o žádosti o změnu licence dikcí zákona připuštěno, a to oproti tvrzení žalobců.

V konkrétní věci pak dospěla k závěru, že kmitočet není dostatečně bonitní a bylo by nelogické v takové situaci ohledně něj vyhlašovat licenčním řízení. S ohledem na vzácnost kmitočtu jako veřejného statku je přesvědčena, že je zde veřejný zájem, aby i takový nebonitní kmitočet mohl být užíván k provozování rozhlasového vysílání a při splnění zákonných podmínek je tedy oprávněna přidělit takový kmitočet žadateli v rámci řízení o změně územního rozsahu vysílání podle § 21 zákona o vysílání. Pokud by tak neučinila mohl by zůstat nevyužitý, takový postup by považovala za stav rozporný s veřejným zájmem. Přidělení daného kmitočtu v daném případě pak nepochybně přispělo ke zkvalitnění šíření vysílání daného provozovatele, neboť jinak by tento neměl důvod vyhledávat předmětný kmitočet, investovat prostředky do jeho přípravy a podávat žalované příslušnou žádost.

Při posuzování bonity kmitočtu vychází žalovaná z obecné premisy a akceptované správními soudy, že jako bonitní lze vyhodnotit takový soubor technických parametrů, který by umožňoval provozovat rozhlasové vysílání beze ztráty zcela novému provozovateli rozhlasového vysílání. Podle uvedeného pravidla tak žalovaná v dané věci zohlednila všechny relevantní skutečnosti, počínaje počtem pokrytých obyvatel, který má následně vliv na rovněž zohledňované předpokládané příjmy provozovatele vysílání, proti němu byly zohledněny předpokládané náklady na provozování vysílání. Rada je přesvědčena, že posoudila a zohlednila všechny relevantní skutečnosti významné pro přijetí závěru ohledně bonity či nebonity předmětného kmitočtu. Počet trvale usazených

obyvatel na pokrytém území je přitom nepochybně vždy nejvýznamnější posuzovanou skutečností, ani z žádosti žadatele neshledala důvody posuzovat z hlediska počtu pokrytých obyvatel další okolnosti. Následně byly při vyhodnocení bonity posouzeny předpokládané příjmy a náklady provozovatele spojené s vysíláním na předmětném kmitočtu, aby bylo možné vyhodnotit ziskovost či ztrátovost provozování vysílání. Z námitek žaloby lze dovodit, že se patrně žalobci domnívají, že žalovaná neposoudila všechny relevantní skutečnosti. Jejich námitka je však pouze obecná, neboť neuvádí konkrétně jaké další okolnosti měly být při posouzení bonity z hlediska ekonomiky budoucího vysílání posouzeny, stejně tak žalobci poukazují na údajná jiná v minulosti vypsání licenční řízení pouze obecně bez konkretizace. Námitka není způsobila projednání. Žalovaná je přesvědčena, že postupovala přezkoumatelným způsobem, její postup není v rozporu se zásadou předvídatelnosti, neboť kritéria pro posuzování jsou jednoznačně dána. Není jí známo, na základě čeho jí známo mělo být, že právě o tento kmitočet by se ucházeli jiní provozovatelé vysílání.

Protože stanovení předpokládaných příjmů a nákladů provozovatele vysílání spojených s vysíláním na příslušném kmitočtu a jejich posouzení tak, aby bylo možné vyhodnotit ziskovost či ztrátovost budoucího provozování vysílání je především věcí odbornou ekonomickou, zatímco žalovaná je odborným správním orgánem v oblasti rozhlasového televizního vysílání, opřela se žalovaná při rozhodování o bonitě o odborné vyjádření znalce v příslušném oboru, jehož písemné zachycení je založeno jako důkaz do správního spisu. Z tohoto vyjádření je patrné, z jakých podkladů znalec vyšel a k jakému závěru dospěl. Žalovaná tedy zohlednila všechny relevantní skutečnosti, na základě odborného vyjádření pak dospěla k uvedenému závěru. Ze základního pravidla kritéria pro vyhodnocování bonity kmitočtů vyplývá, že „jako bonitní lze vyhodnotit takový soubor technických parametrů (kmitočet), který by umožňoval provozovat rozhlasové vysílání beze ztráty zcela novému provozovateli rozhlasového vysílání“. Vyhodnocení je tak především otázkou ekonomickou (ztráta/zisk z budoucího vysílání). Předmětem posouzení primárně tedy není obsah rozhlasového vysílání a podal-li před žalovanou vyjádření znalec z oboru ekonomika, je takové vyjádření nepochybně relevantní a není důvod, aby znalec měl oprávnění pro odbor kultura. Znalec také nemusí své stanovisko podávat ve formě znaleckého posudku, není zřejmé, z jakého právního předpisu žalobci tak opačné tvrzení dovozují (ust. § 51 odst. 1 správního řádu), důkazy nemusí mít výlučně formu znaleckého posudku. Pro účely posouzení bonity je odborné vyjádření znalce podle názoru žalované dostačující, a to při zohlednění zásady hospodárnosti a rychlosti řízení. Proto navrhuje, aby v případě, že by soud žalobu neodmítl jako žalobou podanou osobou neoprávněnou, aby žalobu soud zamítl.

Provozovatel vysílání, k jehož žádosti bylo napadené rozhodnutí vydáno, společnost JUKE BOX, spol. s r.o., se jako osoba zúčastněná do řízení nepřihlásil.

Městský soud v Praze se nejprve musel vypořádat s otázkou aktivní legitimace žalobců k podání žaloby, neboť žalovaná podané žalobě oponovala předně tím, že žalobcům aktivní legitimace k podání žaloby nesvědčí.

Žalobci v žalobě tvrdí, že byli zkráceni v právu účastnit se samostatného licenčního řízení, které mělo být vyhlášeno; tvrdí, že došlo k obcházení zákona přidělením předmětného kmitočtu v řízení dle § 21 zákona o vysílání žadateli o souhlas se změnou skutečností

uvedených v jeho původní licenci (licence Ru/81/98), přestože předmětný kmitočet je dostatečně bonitní a závěr Rady, že je není dostatečně bonitní je nepřezkoumatelný. Udělením souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci došlo podle žalobců k popření původního projektu provozovatele vysílání a rozšíření územního rozsahu vysílání nepřipustným způsobem nad rámec původní licence a nebyly tak splněny podmínky pro postup dle § 21 zákona o vysílání, ale mělo být vyhlášeno samostatné licenční řízení, jehož by se mohli účastnit.

Přestože žalobci nebyli účastníky napadeného správního řízení, jejich aktivní procesní legitimace je dle soudu dána, neboť jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2011, č.j. 7 As 111/2010-163 : *Pokud potenciální účastník licenčního řízení (podle § 13 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání) tvrdí, že byl zkrácen na svých právech rozhodnutím o schválení změny skutečností uvedených v žádosti o licenci jiného provozovatele vysílání, a to z toho důvodu, že správně mělo být vedeno licenční řízení, jehož by se mohl účastnit, a toto tvrzení nelze zjevně a jednoznačně vyloučit, pak je potřeba mít za to, že je aktivně legitimován k podání žaloby proti danému rozhodnutí na základě § 65 odst. 1 s. ř. s. Předchozí účast v řízení o schválení změny skutečností uvedených v žádosti o licenci zde není podmínkou aktivní procesní legitimace. V případě žalobců – provozovatelů celoplošného konkurenčního rozhlasového vysílání nelze vyloučit tvrzený zájem se účastnit případného licenčního řízení na soubor technických parametrů Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9 MHz/100W, a proto je dána jejich aktivní procesní legitimace dle § 65 odst. 1 s.ř.s.*

Žalobci i žalovaná shodně uvádí, že žalobci nebyli účastníkem řízení o udělení původní licence č.j. Ru/81/98. Žalobci poukazují na to, a kopií tohoto rozhodnutí dokládají, že toto rozhodnutí žádné další uchazeče neuvádí, a tedy formálně vzato, ani z titulu účastníka řízení o udělení původní licence jim postavení účastníka v řízení navazujících dle § 21 zákona o vysílání postavení účastníka nemohlo náležet. Žalovaná pak toliko tvrdí, že žalobci účastníkem tohoto původního licenčního řízení nebyli, proto nemohli být ani účastníky řízení, v němž bylo nyní napadené rozhodnutí vydáno, a tudíž nelze dovozovat aktivní legitimaci k žalobě z toho, že by snad mohli být na svých právech zkráceni v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Žalovaná dále tvrdí, že jejich právní sféra nemohla být přímo napadeným rozhodnutím vůbec dotčena, ani se nějak negativně neprojevit. Soud s odvoláním na shora uvedený závěr Nejvyššího správního soudu nepřisvědčil žalované. Nadto je nutno zdůraznit, že řízení o udělení původní licence č.j. Ru/81/98 bylo vedeno podle tehdy platné právní úpravy, zákona č. 468/1991 Sb. ve znění jeho změn a doplnění k datu vydání rozhodnutí č.j. Ru/81/98(tj. k 25.3.1998), kdy řízení o udělení licence (§10 a násl.) bylo vedeno s každým žadatelem zvlášť, účastníkem řízení byl jen žadatel o udělení licence (ke změně došlo až zákonem č. 231/2001 Sb.). Žalovaná nedokládá, a ani v podkladech ve spise není doloženo, zda žalobci byli žadateli o udělení licence v roce 1997-1998 vedle žadatele JUKE BOX, spol. s r.o. k rozhlasovému vysílání „v pásmu VK II ze stanovišť Třinec a Ostrava dle příslušných kmitočtových přidělů“, či jimi byli jen jiní uchazeči, kterým by eventuelně příslušelo postavení účastníků v řízeních navazujících vedených podle § 21 zákona o vysílání.

Městský soud v Praze proto přistoupil k přezkoumání napadeného správního rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). O žalobě rozhodl bez jednání rozsudkem, neboť z níže uvedených důvodů dospěl předně k závěru, že došlo

k podstatnému porušení zásad řízení dle § 76 odst. 1 písm.c) s.ř.s./rozhodnutí nadto vykazuje vady ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s./.

O námitkách žaloby uvážil takto:

Podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona o vysílání Rada vyhoví písemné žádosti provozovatele vysílání s licenci o změnu souboru technických parametrů v případě analogového vysílání a diagramu využití rádiových kmitočtů v případě regionálního nebo místního digitálního vysílání, nedojde-li změnou k porušení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v Evropské unii anebo v mezinárodních organizacích, nebo k porušení zvláštního zákona, a je-li tato změna v souladu se stanoviskem Českého telekomunikačního úřadu, které si Rada před provedením změny vyžádá. Rada však žádost zamítne, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení. Důvody neudělení souhlasu musejí být shodné s kritérii uvedenými v ust. § 6 odst. 1 písm. e) zákona.

Podle ustanovení § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání je provozovatel vysílání s licenci povinen předem požádat Radu o písemný souhlas se změnou časového rozsahu vysílání nebo územního rozsahu vysílání podle ust. § 2 odst. 1 písm. y) zákona. Podle ustanovení § 21 odst. 3 zákona o vysílání Rada souhlas neudělí pouze tehdy, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení. Důvody neudělení souhlasu musí být shodné s kritérii, uvedenými v ust. § 6 odst.1 písm. e). Základní programovou specifikaci nelze měnit.

Dle § 2 odst. 1 písm. y) zákona o vysílání se územním rozsahem vysílání v případě celoplošného vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů rozumí celé území České republiky a v případě regionálního nebo místního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů území stanovené v oprávnění k provozování rozhlasového a televizního vysílání (dále jen "licence") ve shodě se stanoviskem Českého telekomunikačního úřadu souborem technických parametrů vysílání v případě analogového vysílání nebo diagramem využití rádiových kmitočtů v případě digitálního vysílání.

Podle ustanovení § 2 odst.1 písm. w) zákona o vysílání se pro účely tohoto zákona rozumí souborem technických parametrů v případě analogového vysílání prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení (dále jen "vysílač") kmitočet, vyzářený výkon a vysílací stanoviště.

Dle § 6 odst. 1 písm. e) zákona o vysílání je Rada povinna předkládat Poslanecké sněmovně každoročně výroční zprávu o své činnosti a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání (dále jen "výroční zpráva"), která obsahuje zejména informaci o udělených licencích a kritériích, na základě kterých byly licence uděleny žadatelům o licenci a zamítnuty žádosti všech ostatních účastníků řízení.

Nezákonnost rozhodnutí žalobci spatřují v porušení ust. § 20 odst. 4, resp. 21 odst. 3 zákona o vysílání, neboť Rada vyslovila souhlas se změnou základní programové specifikace a změnou územního rozsahu nad rámec původní licence z roku 1998 (body V,VI,) tvrdí, že došlo k obcházení zákona, neboť nelze vyslovit souhlas se změnou, která

představuje novou licenci. V postupu Rady vidí rozpor s hospodařením se vzácnými statky, neboť byl předmětný kmitočet přidělen uchazeči, jehož vysílání je na tomtéž území již zachytitelné, a překrývá se a v konečném důsledku jde na úkor rozmanitosti nabídky na daném území. Napadají současně závěr žalované o nedostatečné bonitě předmětného souboru technických parametrů (bod VIII).

Z výroku napadeného rozhodnutí Rady vyplývá, že vyhodnotila soubor technických parametrů Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9MHz/100W(jímž je zásobeno 32 858 obyvatel) na základě ústního odborného vyjádření znalce, jako nedostatečně bonitní na to, aby mohl být předmětem licenčního řízení. V odůvodnění se pak odvolala na to, že vychází ve svém závěru z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2012-42, že „jako bonitní lze vyhodnotit takový soubor technických parametrů(kmitočet), který by umožňoval provozovat rozhlasové vysílání beze ztráty zcela novému provozovateli rozhlasového vysílání“, deklarovala, že za tím účelem je povinna v řízení zjistit potřebné skutečnosti a provést důkazy... a k posouzení v jednotlivých případech zohledňovat specifika a okolnosti každého jednotlivého kmitočtu a daného konkrétního řízení. Ač takto deklarováno, Rada namísto hodnocení bonity předmětného kmitočtu v daném případě do odůvodnění rozhodnutí přejala, a to téměř doslova, ústní odborné vyjádření znalce zaznamenané do protokolu z ústního jednání z 26. 6. 2012, a to bez dalšího. V převzatém odůvodnění Rady stejně jako v ústním vyjádření znalce je obecný odkaz na znalci dostupné údaje zejména o počtu pokrytí obyvatel (který byl stanoven ČTÚ a vypočten podle vyhl. č. 22/2011) a dále o předpokládaných nákladech a výnosech spojených s provozováním daného kmitočtu dle modelu zkonstruovaného pro účely znaleckého posudku 39-11/12, s tím, že tzv. Bonitní model byl aktualizován. Označený znalecký posudek ani žádné další aktualizace či vstupní údaje ve správním spise nejsou. Jediným konkrétním a doloženým údajem tak zůstává počet obyvatel, které bude vysíláním zásobeno 32 858. I když tento parametr Rada vždy pro určení bonity považovala za zásadní, nelze mít za to, že samotné doslovné převzetí ústního vyjádření znalce bez dalšího je odpovídajícím vyhodnocením nedostatečné bonity za stavu, kdy z rozhodnutí ani nevyplývá, že by byl hodnocen současně počet zachytitelných programů na daném území (konkurenční prostředí z hlediska poslechovosti i z hlediska dělení příjmů z reklamy), počet již dříve vyhlášených licenčních řízení a jejich žadatelů a udělených licencí na daném území, či počet vyhlášených řízení z podnětu žadatele samého. Správní úvaha Rady, ač sama Rada v jiných řízeních(bod 16 rozsudku NSS 1 As 37/2012, na který se odvolává), bonitu kmitočtu interpretuje jako ekonomickou hodnotu licence, kterou lze vyjádřit jako funkci reklamní výkonnosti, která na jedné straně operuje s náklady na reklamu a na straně druhé s poslechovostí, se tak opírá o provedený důkaz, aniž by byl tento hodnocen, aniž by bylo zřejmé na základě jakých vstupních údajů byl Radou převzatý závěr učiněn a zda jim odpovídá, či zda dokonce zavzal pro hodnocení i hlediska představovaná jako vedlejší (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9As 54/2012). Ačkoli se Rada odvolává na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1As 37/2012-42, pomíjí v napadeném rozhodnutí jeho obecné závěry o nutnosti hodnocení nejen hlavního kritéria, ale i dalších významných okolností dané věci (např. bod 48 uvedeného rozhodnutí).

Soud proto shledal důvodnou námitku žalobců proti hodnocení bonity kmitočtu a dodává, že rovněž formálně vytýkaná vada, totiž, že obsahem spisu není znalecký posudek 39-11/2012, na který se ústní vyjádření znalce znaleckého ústavu RSM TACOMA a.s. odvolává, je vytýkána důvodně. Oproti tomu, lze z rozhodnutí seznat, že uvedeným ústavem ani jeho znalcem, který podával ústní odborné vyjádření Radě do protokolu dne 26.6.2012, nebyl podáván znalecký posudek ve smyslu ust. § 56 správního řádu, nebyl tak prováděn důkaz znaleckým posudkem, ale bylo vyžádáno Radou jen odborné vyjádření

osoby (patrně ve znaleckém ústavu zaměstnané). I v takovém případě (i za předpokladu doložení akreditace, či je-li známa Radě již z úřední činnosti a pod.), jak shora uvedeno, je nutné provedený důkaz hodnotit.

Důvodnou soud rovněž shledal výhradu žalobců vůči nesprávnému hodnocení, (resp. absenci hodnocení) toho, zda nedochází ke změně ohledně programové skladby původně udělené licence a zda zásadním způsobem nebyl překročen územní rozsah vysílání z vyplývající z původní licence. Jak v bodech č. 57, 58, 59 an. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2012-42, na který se Rada sama odvolává, uvádí, s odvoláním na svou konstantní judikaturu (rozsudek 7As 61/2009), změna licence v rámci řízení o vysílání má být ojedinělou záležitostí, nemá vést k zásadním změnám udělené licence ani sloužit k obcházení řádného licenčního řízení.

V daném případě ve výroku rozhodnutí Rada sama odkazuje na ust. § 17 odst. 1 zákona o vysílání s tím, že provedla vyhodnocení základních kritérií podle tohoto ustanovení. Z odůvodnění rozhodnutí však již žádný závěr v tomto směru neplyne; ze spisu toliko plynou základní skutečnosti z žádosti samotného žadatele a že byl vyzván k odstranění nedostatků žádosti o doplnění informace o tom, k jakému programovému okruhu vysílání se žádost vztahuje usnesením z 13.12.2011 a žadatel reagoval podáním z 20.12.2011. Jestliže napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno toliko o změně technických parametrů a nikoli o změně programové skladby vysílání žadatele oproti původní licenci (ve znění pozdějších změn), jak Rada uvádí ve vyjádření, pak je nutno spatřovat zjevný rozpor mezi výrokem a odůvodněním rozhodnutí.

K územnímu rozsahu vysílání je ve spise toliko mapa pokrytého území předmětným kmitočtem Valašské Meziříčí Štěpánov, 87,90, z níž lze seznat, že jde o území mezi městy Nový Jičín a Vsetín a rozsah území dle měřítka, není zde však vyznačeno území pokryté vysíláním žadatele JUKE BOX na základě původní licence, ani navazujících rozhodnutí o přidělení dalších kmitočtů, které Rada ve výčtu technických prostředků vysílání v úvodu odůvodnění svého rozhodnutí uvádí.

Z tohoto výčtu technických prostředků uvedených v napadeném rozhodnutí, z vývoje licenčních podmínek Rádia Čas popsaných v žalobě (jak uvedeno shora) a z tomuto soudu známých skutečností z řízení ve věci pod sp. zn. 7A 24/2012 (kdy byl přidělen témuž žadateli týmž postupem kmitočty Nový Jičín silo 91,6 MHz /100 W, rozhodnutím Rady z 28.2.2012), ohledně územního rozsahu kmitočtů přidělených témuž žadateli (včetně tam založeného grafického znázornění) plyne, jde o další rozšíření na území Moravy. Původní územní rozsah vysílání dle licence č.j. Ru/81/98 (Třinec 98,3MHz/1kW a Ostrava-centrum 92,8MHz/5kW) byl bez řádného licenčního řízení rozšířen na více oblastí území Moravy. K tzv. transformační licenci sp.zn. Ident.: 2011/392/STR/JUK, č. j. STR/1924/2011, ze dne 31.5.2011, je nutné konstatovat, že odůvodnění rozhodnutí je v rozporu s výrokem, pokud v odůvodnění žalovaná v souladu s čl. II bod 4 zákona č. 196/2009 Sb. konstatovala, že rozhodnutí o udělení transformační licence obsahuje licenční podmínky pro vysílání shodné s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o udělení licence, na základě které provozovatel rozhlasového vysílání vysílá s výjimkou doby, na kterou se licence nově uděluje. Územní rozsah vysílání dle transformační licence však byl odlišný od územního rozsahu dle původní licence na základě rozhodnutí č.j. Ru/81/98 ze dne 25.3.1998 a změn dle rozhodnutí č. j. Rz/267/01 ze dne 9.10.2001 a sp. zn. 2009/410/cun/JUK, č.j. cun/2904/09 ze dne 7.4.2007 a to ve prospěch provozovatele rádia. Žalobci však rozhodnutí o tzv. transformační licenci nenapadli žalobou dle s.ř.s., proto soud poměruje rozhodné kritérium územního rozsahu nikoli

ve vztahu k původní licenci z roku 1998 a změn v roce 2001 a 2007, ale ve vztahu k transformační licenci z roku 2011, jež měla v souladu s přechodem na zemské digitální rozhlasové vysílání z analogového vysílání, resp. podporou této změny, založit pouze změnu platnosti již udělené licence a dále s přihlédnutím k přidělení kmitočtu Nový Jičín silo 91,6 MHz/100W, kdy rozhodnutí žalobci napadli právě ve věci vedené pod sp.zn. 7A 24/2012. Přidělení kmitočtu Zábřeh silo 88,6MHz/0,05KW soud nepochybně, pakliže jej Rada sama ve výčtu v rozhodnutí uvádí.

V žalobou napadené věci žalovaná rozhodla o přidělení dalšího kmitočtu žadateli postupem dle § 21 zákona o vysílání, avšak jen na základě závěru o nedostatečné bonitě požadovaného kmitočtu a nevyhlásila licenční řízení. Územním rozsahem, lépe řečeno novým územním přesahem daného kmitočtu ve vztahu k původnímu územnímu rozsahu vysílání RÁDIA ČAS FM se však žalovaná v rozhodnutí vůbec nezabývala. Ve správním spise je založeno pouze grafické znázornění územního rozsahu požadovaného kmitočtu. Lze tak přisvědčit žalobě, že úvaha o přípustnosti rozšíření územního rozsahu dosavadní licence v rozhodnutí žalované absentuje. V rozporu s rozsudkem NSS č.j. 7 As 61/2009 – 134 i rozsudkem na který sama odkázala žalovaná neposoudila, zda nový územní rozsah kmitočtu nezakládá obcházení licenčního řízení. V tomto rozsahu je rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné. Otázka naplnění podmínky pro vyhlášení licenčního řízení je rozhodující pro případnou účast žalobců v takovém licenčním řízení. Rozsah stanovený v uvedené tzv. transformační licenci, který byl graficky znázorněn v diagramu využití radiových kmitočtů v příloze k dopisu č.j. ČTÚ-45 335/2011-613 ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 7A 24/2012, a z oblastí pokrytí v krajích Moravskoslezském, Olomouckém, Jihomoravském, Zlínském a v kraji Vysočina (kdy oblasti pokrytí a lokality plynou ze správního spisu předloženého v nyní projednávané věci jako příloha usnesení Rady ze dne 17-18.1.2012 s vyznačením základní licence a tzv. „dokrývací“) plyne, pokud jde o porovnání a grafickým zobrazením územního rozsahu využití přiděleného kmitočtu Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9 MHz/100W, že územní rozsah souboru technických parametrů tohoto nově přiděleného kmitočtu blízce sousedí s územním rozsahem již přiděleného souboru technických parametrů v transformační licenci, v návaznosti na dříve přidělený kmitočet Nový Jičín–silo rozhodnutím z 28.2.2012, který Rada v nyní napadeném rozhodnutí ve výčtu ani neuvádí (kdy rozhodnutí bylo napadeno žalobou pod sp.zn. 7A 24/2012) a navazuje na dříve udělené tzv. „dokrývací“ kmitočty, zřejmě soubor technických parametrů Frenštát pod Radhoštěm 105,9 MHz/1 kW. Z územního hlediska jde v daném případě o plochu, o níž vzhledem k již dříve přidělenému kmitočtu Valašské Meziříčí 96,3MHz/0,1kW témuž žadateli je sporné, zda se s územím tohoto kmitočtu buď překrývá nebo s ním sousedí. K odpovědi na tuto otázku však ve spise není podklad. Jestliže podle Rady přidělení dalších technických prostředků v rámci signálem pokrytého území tj. v právním smyslu dokrývacího kmitočtu je předmětem jiného řízení dle ust. § 17 odst. 7 zákona č. 127/2005Sb. a řízení o změně licence spočívající v přidělení dalších kmitočtů podle zákona o vysílání upravuje jinde nekodifikované rozšíření vysílání i pro další území, tím spíše je nutné vycházet z dostatečných podkladů k tomu, zda je území již pokryto vysíláním žadatele (popř. dalších provozovatelů). Podle ust. § 17 odst. 7 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích platí, že *„Je-li více žadatelů o udělení oprávnění k využívání stejných radiových kmitočtů, Úřad rozhodne o udělení oprávnění podle pořadí došlých žádostí; tento postup se neuplatní u žadatelů o povolení k provozu stanic amatérské radiokomunikační služby. Žádá-li žadatel pro účely dokrytí území, na kterém je oprávněn šířit a přenášet rozhlasové nebo televizní vysílání, o udělení dalšího oprávnění k využívání radiových kmitočtů pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního*

vysílání, Úřad si před vydáním rozhodnutí vyžádá od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání stanovisko. Neobdrží-li Úřad toto stanovisko do 30 dnů od požádání, platí, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s udělením oprávnění souhlasí“. Postup podle § 21 zákona o vysílání ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.7.2009, č.j. 7 As 50/2009 – 76, totiž představuje „způsob šíření informací užívající **vzácného statku - kmitočtového spektra**, který je zákonodárcem považován za statek veřejný a k jehož správě je povolána veřejná moc. Tohoto statku není tolik, aby každý, kdo by chtěl šířit vysílání prostřednictvím vysílačů, tak mohl činit, aniž by tím zasahoval do vysílání jiného. Proto zákon o vysílání vytváří mechanismus distribuce tohoto veřejného statku (práva vysílat na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu) prostřednictvím licenčního řízení. Licenční řízení je založeno na tom, že orgán veřejné správy uspořádá výběrové řízení, v němž právo užívat určitou část vzácného statku udělí jednomu ze zpravidla více uchazečů. Právo se udělí na určité časové období, zákon umožňuje za určitých podmínek periodické prodlužování doby trvání tohoto práva (viz § 12 odst. 10 až 12 zákona o vysílání). Klíčovým rysem tohoto způsobu distribuce vzácného veřejného statku je soutěž o určitou jeho konkrétní část mezi více uchazeči, z nichž pouze jeden bude ve vztahu k ní úspěšný, a tedy jen tento jeden bude moci na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu vysílat. Všichni ostatní, tedy neúspěšní uchazeči budou z užívání dané části veřejného statku po dobu trvání licence vyloučeni. Provozovatel vysílání s již udělenou licencí je tedy za trvání licence oprávněn požádat žalovanou o souhlas se změnou souboru technických parametrů, spočívající v přidělení volného kmitočtu; podle § 21 odst. 1 téhož zákona je nejen oprávněn, ale dokonce povinen předem požádat žalovanou o souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci, spočívající ve změně územního rozsahu vysílání.“.

Dle rozhodnutí Rady (i v intencích jejího vyjádření k žalobě) se nepřekrývá územní rozsah vysílání s již dříve přidělenými kmitočty témuž žadateli, jak oponují žalobci, za tohoto stavu pak v intencích rozsudku NSS č.j. 7 As 61/2009 – 134 je nutno dospět k závěru, že změna technických parametrů přidělením kmitočtu představuje pokrytí území větších parametrů a nikoliv tzv. dokrývací kmitočet ve smyslu § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání, který má mít pouze doplňující účinek k původnímu územnímu rozsahu již udělených kmitočtů a nikoli získání zcela nového územního rozsahu větších parametrů. Účelem „dokrývacího“ kmitočtu je zkvalitnit a tedy i případně rozšířit pokrytí území vysíláním rozhlasu, avšak pouze v rozsahu doplňujícím, tedy případně zahrnujícím i nové území, nikoli však obdobného rozsahu jako je již území vysíláním provozovatele pokryté. „Dokrývací“ účinek kmitočtu je splněn v případě pokrytí území menšího rozsahu nalézající se mezi územími již pokrytými nebo k takovému pokrytému území přiléhající (např. z důvodu nadmořské výšky nepokrytá místa v lokalitě jinak pokryté vysíláním provozovatele). Z hlediska územního rozsahu tak soubor technických parametrů Valašské Meziříčí Štěpánov 87,9MHz/100W nelze považovat za „dokrývací“ k již přidělenému souboru technických parametrů Frenštát pod Radhoštěm 105,9 MHz/1kW či souboru technických parametrů Valašské Meziříčí 96,3 MHz/100W event. Nový Jičín silo 91,6MHz/100W, nýbrž jde o vstup na nové území. Námitka žalobců o již existujícím pokrytí území vysíláním programu RADIA ČAS FM jinými již přidělenými kmitočty provozovatele rádia, pokud by šlo o skutečně pokrytí území velmi malého rozsahu, není rozhodná, neboť přidělení „dokrývacího“ kmitočtu není vyloučeno pokrytím vysíláním z již stávajícího souboru technických parametrů provozovatele, neboť účelem tohoto postupu je také zkvalitnění vysílacího signálu. Z diagramu využití kmitočtů, jež byl přílohou transformační licence, neplyne, že by územní rozsah vysílání z dosud přidělených kmitočtů žadatele JUKE BOX pokrýval území nyní přidělovaného kmitočtu. Rada tak nehodnotila, že by šlo o zlepšení stávajícího signálu.

Z důvodů rozsahu nového území pokrytého přiděleným kmitočtem došlo dle soudu k obcházení licenčního řízení (NSS č.j. 7 As 61/2009 – 134) a mělo tak být vyhlášeno licenční řízení dle § 15 zákona o vysílání, jehož by se žalobci mohli účastnit, a nikoli řízení o souhlasu s přidělením „dokrývacího“ kmitočtu dle § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání. K tomu soud odkazuje na rozsudek NSS č.j. 7As 48/2010-87 (zveřejněný pod č. 2190/2011 Sb. NSS), dle kterého o přidělení další vysílací frekvence nacházející se zcela mimo územní rozsah stávajícího rozhlasového vysílání provozovatele nelze žádat prostřednictvím řízení podle § 21 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, neboť takový způsob dokrytí území vysíláním provozovatele by byl obcházením ustanovení tohoto zákona týkajících se licenčního řízení.

Kritérium bonity a zákazu zásadního územního přesahu, jak z již označené judikatury plyne Nejvyšší správní soud dovodil nikoli z textu zákona o vysílání, nýbrž z jeho účelu vycházejíc z povahy vysílání (rádiového spektra, kmitočtů) jakožto vzácného veřejného statku. Takto však již dříve stanovila žalovaná ve své metodice přidělování technických parametrů určených pro dokrývání VKV rozhlasu, ve které stanovila mimo jiné kritéria bonity kmitočtu a prostorové měřítko (vztah k současnému pokrytí území signálem žadatele). Pro hodnocení bonity tak žalovanou byly posuzovány parametry: vyzářený výkon, efektivní výše antény, počet obyvatel zásobených signálem a vliv rušících vysílačů. Jednotlivému parametru byla přidělena hodnota a vážený průměr hodnot určil, zda má být na kmitočet vypsáno licenční řízení, nebo zda lze přidělit „dokrývací“ kmitočet. Za daného zjištění metodiky žalované Městský soud v Praze v rozsudku č.j. 10Ca 6/2005-56 uvedl, že jestliže by Rada schválila přidělení technických parametrů (bez licenčního řízení) dle § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání, které by znamenaly rozšíření vysílání i na další území, které nebylo součástí územního rozsahu vysílání podle licence, došlo by k porušení ust. § 20 odst. 5 zákona o vysílání v původním znění. Jelikož v daném řízení pod sp.zn. 10Ca 6/2005 bylo prokázáno, že přidělením kmitočtu Liberec Výšina 96,4 MHz došlo toliko ke zlepšení pokrytí vysílání, na kterém má provozovatel již licenci k provozování rozhlasového vysílání, a nedošlo k rozšíření vysílání na další území, soud žalobu proti rozhodnutí o přidělení „dokrývacího“ kmitočtu zamítl. Rozsudkem č.j. 8 As 61/2005 – 91 ze dne 30.11.2006 Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti rozsudku č.j. 10Ca 6/2005-56 zamítl a uvedl: Žalovaná nemá povinnost vyhlásit licenční řízení vždy v případě existence „neobsazeného“ kmitočtu, ale může se zabývat posouzením otázky, zda je takový kmitočet dostatečně bonitní, tj. zda může být samostatným předmětem licenčního řízení, či zda bude využit pouze jako kmitočet „dokrývací“, ke zlepšení existujícího územního pokrytí držitelem jiné licence - za její současné změny. Podobné rozhodování musí splňovat základní požadavky správního rozhodování, tj. musí být v obdobných případech obdobné, resp. musí probíhat na základě transparentních a objektivních kritérií. Rozhodné může být i posouzení, zda jsou taková kritéria vhodně nastavena, tedy zda např. nehodnotí bonitu určitého prostředku příliš striktně, nebo naopak benevolentně. Žalovaná vytvořila vlastní interní předpis, který podobná kritéria stanovil, a z tohoto předpisu mj. v posuzované věci vycházela. Jeho ustanovení nemohou být obecně závazným pramenem práva, mohou však sloužit jako pomůcka umožňující ověřit, zda žalovaná nevybočila z mezí správního uvážení a své ustálené praxe. Dále soud uzavřel, že je třeba činit rozdíl mezi rozšířením a zlepšením pokrytí vysíláním.

V rozhodné době předně uvedených rozsudků dle § 20 odst. 3 zákona o vysílání v původním znění Rada mohla v nezbytných případech se souhlasem provozovatele vysílání s licenci a provozovatele vysílání ze zákona provést změnu v souboru technických parametrů vysílání, pokud se tím zásadním způsobem nezmění územní rozsah vysílání. Dle odst. 5

nebylo možné jiným způsobem územní rozsah vysílání měnit. Novelou č. 235/2006 Sb. s účinností od 31.5.2006 bylo ust. § 20 zcela změněno a omezení změny územního rozsahu bylo z ust. § 20 zákona vypuštěno. Z důvodové zprávy vládního návrhu novely nelze zjistit důvod této změny. S přihlédnutím ke skutečnosti, že šíření elektromagnetických vln o určitém kmitočtu volným prostorem je vzácným veřejným statkem (NSS č.j. 7 As 50/2009 – 76) nejen z důvodu omezených zdrojů, ale i jeho technické povahy (možnost vzájemného rušení signálů), nelze dovodit, že změna ust. § 20 zákona o vysílání, zde uvedené omezení změny územního rozsahu vysílání, založila oprávnění žalované souhlasit s přidělením „dokrývacího“ kmitočtu bez ohledu na územní rozsah nového kmitočtu oproti původnímu územnímu rozsahu vysílání žadatele, zejména pokud aplikované ust. § 21 zákona zůstalo ve své podstatě beze změn. Ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání sice předpokládá změnu územního rozsahu vysílání, avšak takovou změnu je nutné v souladu s rozsudkem NSS č.j. 7As 61/2009-134 vykládat pouze jako změnu „dokrývací“, jakkoli oproti § 20 znamená změnu území vysílání. Jinak by bylo ad absurdum přípustné postupné pokrytí celé území ČR pouze prostřednictvím dokrývacích kmitočtů.

Jak shora uvedeno je v daném případě doloženo ve spise v příloze k Zasedání rady 2/poř. č. 30 na 17-18.1.2012, že území vysílání žadatele odvíjející se od základní licence z roku 1998 bylo postupně „dokrývacími“ kmitočty rozšířeno na území zasahující do pěti krajů. Jde-li o vzácný veřejný statek, je pro jeho distribuci prioritní výběrové řízení, tedy licenční řízení dle § 15 zákona o vysílání, které zajistí možnost se ucházet o nový kmitočet všem zájemcům, nikoli pouze provozovatelům s udělenou licencí, případně provozovateli, který jako první zažádá o volný kmitočet. Pouze výjimečně lze mimo licenční řízení přidělit kmitočet, jež splňuje podmínku „dokrývacího“ kmitočtu ve smyslu změny technických parametrů původní licence.

Ve vztahu k licenci žadatele JUKE BOX spol. s r.o. je přidělení kmitočtu vstupem na nové území, a proto rozhodnutím žalované došlo k obcházení licenčního řízení. Soud má za to, že o „dokrývací“ kmitočet se bude jednat pouze v případě splnění obou podmínek současně a to nedostatečné bonity a nevstupu na nové území větších parametrů, neboť pouze tehdy budou naplněny rovné podmínky (vstupu do řízení) pro případné zájemce o kmitočet. V případě bonitního kmitočtu nebo pokrytí nového území většího rozsahu je žalovaná povinna vyhlásit licenční řízení dle § 15 zákona o vysílání.

Co se týče kritéria bonity, je soud výkladově zdrženlivý, zejména pokud by bonita byla samostatným kritériem vedle územní rozsahu (prostorového měřítko). Není vyloučeno, že i nebonitní kmitočet (velký územní rozsah s malým osídlením) bude zájmovým územím více provozovatelů, a proto udělení souhlasu prvnímu žadateli nebo bez „společné soutěže žadatelů“ se soudu jeví jako v rozporu s principy vzácného veřejného statku. Nelze pominout, že žadatel, který dosud není držitelem licence pro rozhlasové vysílání, není již pojmově oprávněn žádat o „dokrývací“ kmitočet a tedy se domáhat změny neexistující licence. Dle soudu skutečná bonita bude prokázána pouze faktickým stavem a to rozsahem účastníků licenčního řízení. Pokud bude účasten licenčního řízení pouze jeden žadatel, lze dovodit nízkou bonitu kmitočtu.

Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil bez nařízení jednání pro podstatné porušení zásad řízení před správním orgánem, jelikož žalovaná přidělila předmětný soubor technických parametrů dle § 21 zákona o vysílání namísto jeho přidělení v licenčním řízení dle § 15 zákona o vysílání, čímž vyloučila žalobce z možnosti se takového licenčního řízení účastnit a ucházet se předmětný kmitočet. Při

přezkoumání napadeného rozhodnutí soud pak nemohl odhlédnout od skutečnosti, že odůvodnění rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo vykazovalo i další vady.

Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., neboť žalobci měli ve věci plný úspěch. Soud jim přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou u každého ze žalobců tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč. Náklady za právní zastoupení dle vyhl. č. 177/ 1996 Sb. u žalobce a) za 2x úkon po 2.100,- Kč (převzetí věci, podání žaloby - §§ 7, 9 odst. 3 písm. f), 12, 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 2 x režijní paušál po 300,- Kč, činí celkem 4.800,-Kč, včetně příslušné 20 % částky DPH a zaplaceného soudního poplatku celkem 8.760,-Kč. Zároveň žalobci b), c) byli zastoupeni jedním právním zástupcem, proto jejich náhrada za náklady právního zastoupení byla dle § 12 odst. 4 vyhlášky snížena o 20 %, tj. za dva společné úkony u dvou žalobců činí 7.320,- Kč(zde bez DPH),celkem spolu se zaplacenými poplatky 6000,-Kč tak částku 13.320,-Kč..

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. listopadu 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu